

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ijs quæ orientalibus ecclesiis contigerunt, quodq[ue] Marathonus &
Eleusi Cyzici episcopus, & Macedonius, eos qui cõsubstantialia profitebãtur,
exagitabant, & quòd Nouatianorũ ecclesia translata ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

De ijs quæ orientalibus ecclesiis contigerunt, quodq;
Marathonius & Eleusi^o Cyzici episcopus, & Mace
donius, eos qui cõsubstantiale profitebãtur, exagita
bant, & quod Nouatianorũ ecclesia translata est,
& ipsi cum orthodoxis cõmunionem habuerunt.

CAPVT XIX.

DVm ista, vt dictũ est, in Italia gerũtur, tumultus maxi
mi in Oriente, antè, quàm conciliũ Seleuciæ esset cõ
actum, fortè excitati sunt. Nam Acacius & Patrophĩ
lus, Maximo abdicato, rectionem ecclesiæ Hierosolymi
tanæ Cyrillo deferunt. Macedonius autem tum constan
tinopoli, tum in finitimis vrbibus propterea turbas ciebat,
quod Macarius ministros ecclesiæ ordinare cõeperat, habe
batq; adiutores ad eam rem, Eleusiũ, & Marathoniu: quo
rum alterum, qui iam antea diaconus suæ ecclesiæ fuerat,
& diligens procurator cõnobiorum monasticorũ quæ e
rãt in egestate, & in quibus & viri & mulieres ætatè dege
bãt, episcopum Nicomediæ creauit: alterum, nẽpe Eleusiũ
episcopum Cyzici, qui non sine magna laude ac splendo
re in aula imperatoris antè satellitè egerat. Ambos quidẽ
vita satis spectata & integra fuisse prædicant, sed tamẽ stu
diose laborasse, vt eos, qui filiũ patri consubstantialẽ affe
rerent, grauitè diuexarent. Verũm non ea acerbitate, qua
Macedonius in illos vsi sunt. Ilte enim eos, qui secũ com
municare renuebant, nõ modò exagitauit, verũ etiã in cate
nas cõiecit, tradiditq; iudicibus. Nõnullos vi secũ cõmu
nicare cõpulit. Quineriã pueros, & mulieres nõdũ sacris
initiatos mysterijs, violèter rapuit, ipseq; eos inuitos myste
rijs inuitauit. Porro aut multas multis in locis diruit eccle
sias, causa eiusmodi pro se allata, quod imperator mãdatũ
dederat, vt templa eorum, qui filiũ patri consubstantialẽ af
firmarent, disturbaretur. Quã etiã ob causam ecclesia No
uatianorũ Constantinopoli propter Pelargũ posita, deiecta
est. Quo quidem tempore ferunt Nouatianos strenuum
facinus edidisse. Quibus fortasse vtpote de verbo CON
SUBSTANTIALI secũ consentientibus catholici subsidio
venerunt. Nã cũ hi, quibus impositũ erat negociũ huius
ecclesiæ demoliendæ, Nouatiani ad vnum omnes simul

SOZOMENI HISTOR.

coacti, pars materiam ecclesie deiicere, pars eandem ad Sy-
cas, quae sunt in vltiore continenti e regione Constanti-
nopolis sita, transportare cepit: quorum molitio & con-
tus celeriter ad exitum perductus est. Nam in opere illo faci-
endo non viri solum, verum etiam mulieres & pueri fo-
cios se adiuxere. Singuli enim illud opus, velut munus deo
offerre supra modum laetabantur. Eodem studio, & ratione
eadem, ecclesia ista denuo aedificata est. Et post illud opus,
quo hoc factum est, Anathasia nuncupata. Nam Constantio
mortuo, Iulianus in imperium succedens, reddit Nouatiani
locum, & ibi de integro extruendam ecclesiam potestatem
facit. Quod quidem factum est non sine propenso populi
studio, qui ad illud opus operam suam libens contulit,
& materiam ex Sycis denuo transtulit. Sed haec postea gesta
sunt. Illo autem tempore parum aberat, quin Nouatiani
& catholici penitus conspirassent. Nam eadem de deo
sentientes, communiter ab Arianis exagitati, in similibus
lamitibus constituti, se mutua complecti benevolentia, in
vnum conuenire, pariter orare coeperunt (catholicis enim
nulla quidem fuit ecclesia relicta, sed omnes ipsis erant ab
Arianis ablatae) atque quoniam, vt est credibile, ex assidua
consuetudine se sine causa inter ipsos dissensisse arbitra-
tur, decreuerunt inter se deinceps communicare. Quod
plane factum fuisset, si non inuidia, credo, paucorum, qui
affirmabant causam veterem extare, cur hoc facere recusa-
rent, propensum ad eam rem multitudinis studium retar-
dasset.

*De ijs quae Mantinae à Macedonio gesta sunt, &
quod ob translatum Constantini Magni sepul-
chrum, sede sua eiectus est, & de Iuliani Casa-
ris creatione. CAP. XX.*

PER idem tempus, Eleusius quoque ecclesiam Nouati-
anorum, quae erat Cyzici, funditus diruebat. Istitis ve-
ro malis vexabantur Nouatiani illi potissimum, qui
Mantinae & reliquam Paphlagoniam incolebant. Nam Ma-
cedonius, vbi intellexit complures esse in illis locis Noua-
tianos, & ecclesiasticos viros, qui ibi erant, non satis habere
virium